

тема на броя

съзидание или разрушение

Още от древни времена някой съзижда, а друг разваля; разрушава онова, което е направено с много труд и любов. Колко е добро, когато някой твори, създава нещо ново. Колко е хубаво да дадеш право за живот на една душа и колко е ужасно да ѝ отнемеш тази възможност.

В началото Бог създаде небето и земята! След това направи слънцето, луната, звездите, растителния и животинския свят. И Бог видя, че това беше добро. Накрая, на шестия ден, Бог сътвори човека по Свой образ и подобие. И това беше твърде добро. Бог даде власт на човека да управлява над всяко живо същество. Голямата трагедия за Адам и от него за цялото човечество настъпи тогава, когато първият човек се поддаде на изкушението на онзи, който няма способността да твори, а само да събаря, да руши и да съсипва - сатана. В момента на грехопадението се разруши най-важната връзка в живота - връзката между Бога и човека. От този момент нататък човек започна да руши себе си, да разрушава и Божието творение.

Оттогава пред всеки от нас всекидневно стои дилемата - да създадем нещо ново или да разрушим съществуващото. Бог даде власт на човека да съзижда, а той я употребява за събаряне. Да, колкото и парадоксално да звучи, много често в желанието си да съгражда, човек руши. Човек си мисли, че гради, а всъщност руши. В древността, във Вавилон хората решиха да изградят една кула до небето и да си спечелят име. Бог обаче погледна отвисоко и видя мотивите и плановете, които изпълваха греховното човешко сърце. Той позна, че мислите, които въображават, са постоянно само зло (Бит. 6:5). И Бог разруши тази кула. И днес човечеството не се е променило, то не се е отрекло да доказва на себе си и на всички останали, че няма нужда от Бог. Целият човешки прогрес има една цел - да игнорира живия Бог и да докаже, че ние

сме богове. Естествено резултатите са налице. Ние се самоунищожяваме. Отмъщението, омразата, антагонизмът разрушават човешката личност и водят до гибел цялото човечество.

*Господ Мое е помазал...
да наредя за наскърбените
В Сион, да им дам Венец вместо пепел,
миро на радост вместо плач, облекло
на хваление вместо унил дух.*

Исаия 61:1,3

"Има ли шанс загиващото човечество?" Да! И този шанс се крие в една остаряла дума - покаяние. Тя означава смирение пред Този, Който не дойде от небето, за да Му служат, а да служи и да даде живота Си откуп за мнозина (Мат. 20:28). Господ Исус Христос е единственият шанс за човечеството. Той каза: "Разрушете този храм и за три дни ще го въздигна!" (Йоан 2:19) Малцина разбраха, че Той говори за храма на тялото Си. Само силата на Неговото възкресение е способна да спре разрухата и в твой живот, скъпи читателю. Ако ти мислиш, че изграждаш нещо в този живот, моля те спри за миг и помисли. Какво всъщност изграждаш - своята самоувереност, своята Вавилонска кула или един живот на смирение и поклонение пред Всевишния? Как изграждаш - рушейки, за да постигнеш своето, или изграждаш, съобразявайки се с Божията воля. И ако Бог се смили за ниневийците и ги пожали, след като се покаяха, има надежда и за нас.

Пожелавам Ви приятно четене и нека Бог изобилно благослови доброто семе в нас, за да произрасте и да даде добър плод за слава на името Му!

Саркис Аванесян